

w sprawie wniosku Wyższej Szkoły Prawa i Administracji Rzeszowskiej Szkoły Wyższej w Rzeszowie o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne prowadzonego w Wyższej Szkole Prawa i Administracji Rzeszowskiej Szkole Wyższej w Rzeszowie na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu praktycznym

Na podstawie art. 245 ust. 4 i 5 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej:

utrzymuje w mocy uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nr 713/2025 dnia 4 września 2025 r. w sprawie oceny programowej kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne prowadzonego w Wyższej Szkole Prawa i Administracji Rzeszowskiej Szkole Wyższej w Rzeszowie na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu praktycznym

§ 1

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uwzględniając opinię zespołu odwoławczego, uznało, iż wyjaśnienia, dodatkowe informacje i dokumenty uzupełniające przedstawione we wniosku Wyższej Szkoły Prawa i Administracji Rzeszowskiej Szkoły Wyższej w Rzeszowie o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne prowadzonego w Wyższej Szkole Prawa i Administracji Rzeszowskiej Szkole Wyższej w Rzeszowie na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu praktycznym nie uzasadniają zmiany oceny pozytywnej z okresem obowiązywania skróconym do 2 lat, wyrażonej w § 1 uchwały nr 713/2025 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 4 września 2025 r.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdza, że proces kształcenia realizowany Wyższej Szkole Prawa i Administracji Rzeszowskiej Szkole Wyższej w Rzeszowie na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu praktycznym nie w pełni umożliwia studentom kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne osiągnięcie założonych efektów uczenia się dla studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu praktycznym.

Spośród kryteriów określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787), uszczegółowionych w załączniku nr 2 do Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, stanowiącego załącznik do uchwały nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. ze zm., kryteria:

1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się,
2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się,
3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie,
4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry,
9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach,

10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

– zostały spełnione częściowo.

Wydanie oceny pozytywnej na okres 2 lat uzasadniają błędy i niezgodności w zakresie wymienionych wyżej kryteriów, które zostały spełnione częściowo:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Brak jest zgodności między deklarowanym przez Uczelnię przyporządkowaniem kierunku do dyscypliny językoznawstwo a opisami zakładanych efektów uczenia się.
2. Opisy kierunkowych efektów uczenia się w zakresie wiedzy oraz umiejętności nie są dostosowane do wymogów 6. (w wypadku studiów pierwszego stopnia) i 7. (w wypadku studiów drugiego stopnia) poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji.
3. Niektóre efekty uczenia się są zbyt ogólne, nie został w nich określony zakres przedmiotowy wiedzy do opanowania przez studentów ani konkretne umiejętności praktyczne, które zostaną nabyte przez studentów. Uniemożliwia to stworzenie rzetelnego i wiarygodnego systemu weryfikacji efektów.

Ad 1. W odpowiedzi Uczelnia nie wykazała, że podjęła skuteczne działania naprawcze związane z koncepcją kształcenia w aspekcie zmian treści efektów uczenia się i ich odniesienia do właściwego poziomu PRK i dostosowania treści poszczególnych zajęć do nowej koncepcji kształcenia, tak aby było możliwe skuteczne sprawdzenie i ocena stopnia ich osiągnięcia przez studentów. Uczelnia w żaden sposób nie odniosła się do zarzutu nr 1 i nie przedstawiła dokumentów pozwalających na stwierdzenie, że zarzut ten stał się bezprzedmiotowy. W związku z powyższym ewaluacja jakości kształcenia na kierunku uwzględniająca właściwe przyporządkowanie go do dyscyplin naukowych powinna nastąpić w ramach kolejnej oceny programowej w ciągu 2 lat.

Ad 2. W odpowiedzi Uczelnia nie odniosła się kompleksowo do zarzutu nr 2 i nie przedstawiła dokumentów pozwalających na stwierdzenie, że zarzut ten stał się bezprzedmiotowy. Należy zgodzić się z argumentem Uczelni, że *informacja o poziomie PRK ma za zadanie ułatwić porównywanie kwalifikacji między sobą i pomagać w identyfikacji kwalifikacji wiarygodnych, które potwierdzają osiągnięcie określonych efektów uczenia się oraz rzetelne przygotowanie do podejmowania określonego rodzaju działań*. Istotą zarzutu jest jednak to, iż w opisach kierunkowych i zajęciowych efektów uczenia się w zakresie wiedzy nie wskazano poziomu głębi i zakresu rozumienia określonych pojęć, nie jest zatem możliwe dokonanie oceny, czy efekty uczenia się odpowiadają w tym zakresie 6. i 7. poziomowi PRK. W związku z powyższym należy oczekiwać, że opis kierunkowych i zajęciowych efektów uczenia się przedstawiony w programie studiów będzie rzetelny i pomocny w działaniach zmierzających do potwierdzenia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się określonych w programie studiów. Uczelnia w odpowiedzi stwierdza również, że *zespół oceniający wskazał, że nie jest możliwe dokonanie oceny czy efekty uczenia się w zakresie wiedzy i umiejętności odpowiadają poziomowi 6 i 7 PRK, po czym wskazano, że co do zasady odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji*. Należy podkreślić, iż stwierdzenie „co do zasady” to wyrażenie oznaczające ‘zasadniczo, w zarysie, ogólnie, w większości przypadków’, a więc jest to swego rodzaju uogólnienie, które nie uwzględnia wyjątków lub specyficznych okoliczności (czyli nieprawidłowych odniesień w zakresie wiedzy – nie wskazano poziomu głębi i zakresu rozumienia określonych pojęć). Uczelnia nie wykazała podjęcia skutecznych działań naprawczych związanych z dostosowaniem treści efektów uczenia się i ich odniesienia do

właściwego poziomu PRK, tak aby było możliwe skuteczne sprawdzenie i ocena stopnia ich osiągnięcia przez studentów. W związku z powyższym ewaluacja jakości kształcenia na kierunku uwzględniająca korektę opisów efektów uczenia się powinna nastąpić w ramach kolejnej oceny programowej w ciągu 2 lat.

Ad 3. W odpowiedzi Uczelnia nie wykazała podjęcia skutecznych działań naprawczych związanych ze zmianą treści efektów uczenia się i ich odniesienia do właściwego poziomu PRK, tak aby było możliwe skuteczne sprawdzenie i ocena stopnia ich osiągnięcia przez studentów. Nie podjęła działań zmierzających do usunięcia stwierdzonych niezgodności (pominęła w odpowiedzi to zalecenie), a jedynie przedstawiła swój punkt widzenia, z którym po części należy się zgodzić, co wykazano powyżej. Uczelnia w działaniach naprawczych powinna dążyć do opracowania efektów uczenia się, zwłaszcza w zakresie wiedzy, aby były sformułowane w sposób zgodny z poziomem 6. i 7. PRK, a tym samym ułatwiały porównywanie kwalifikacji i pomagały w identyfikacji kwalifikacji wiarygodnych, które potwierdzają osiągnięcie określonych efektów uczenia się oraz rzetelne przygotowanie do podejmowania określonego rodzaju działań. W związku z powyższym ewaluacja jakości kształcenia na kierunku powinna nastąpić w ramach kolejnej oceny programowej w ciągu 2 lat.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„W dniu 4 września 2025 r. Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej podjęło uchwałę nr 713/2025 dotyczącą oceny programowej kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne, prowadzonego w Wyższej Szkole Prawa i Administracji Rzeszowskiej Szkole Wyższej w Rzeszowie na poziomie studiów pierwszego oraz drugiego stopnia o profilu praktycznym. W treści uchwały stwierdzono, iż spośród dziesięciu obowiązujących kryteriów oceny, sześć zostało spełnionych jedynie częściowo. Uczelnia stwierdza, że przyjęta przez Prezydium metodologia oceny oraz sposób sformułowania zaleceń – które, w ocenie Uczelni, mogłyby mieć jedynie charakter rekomendacji – stanowią w istocie dyrektywę o charakterze nakazowym, formułowane w sposób pomijający przedstawione przez Uczelnię argumenty. Taki sposób procedowania należy uznać za nieproporcjonalny i niezgodny z zasadą obiektywizmu, która powinna stanowić fundamentalny standard w działalności akredytacyjnej. Ponadto w tym kontekście należy stwierdzić, że arbitralne nakazy naruszają granice autonomii uczelni wyższych, chronionej przepisami Konstytucji oraz ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Nawet w doktrynie oraz orzecznictwie wskazuje się, iż mechanizm akredytacji może budzić wątpliwości w kontekście konstytucyjnego nakazu poszanowania autonomii uczelni. Dlatego też w tym miejscu należy zadać pytanie, czy w świetle argumentów Uczelni i dyrektyw Komisji o charakterze kategoriowym, taka sytuacja zaistniała?

Przez 30 lat funkcjonowania Uczelni wszystkie oceny jej nowatorskich rozwiązań w zakresie nowoczesnego i efektywnego kształcenia, systemu kształcenia praktycznego, polityki jakości i doboru kadry były zawsze wysoko oceniane. Przy poprzedniej ocenie PKA kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne w roku 2018 spośród ośmiu kryteriów, dwa uzyskały ocenę wyróżniającą, a pozostałe oceniono jako w pełni spełnione. Co warto zaakcentować, ocena ta oparta była na tym samym co obecnie modelu kształcenia i zawartych w nich rozwiązaniach, systemie doboru kadry oraz zapewnienia jakości kształcenia. Podobne oceny odnotowano przy wizytacjach PKA na innych kierunkach, prowadzonych w oparciu o te same modele. Większość kryteriów oceniono jako w pełni spełnione, a inne wyróżniająco. Wymiernym efektem

skuteczności modelu kształcenia obowiązującego na wszystkich kierunkach studiów jest fakt, że do 2025 r. niemal 400 absolwentów WSPiA pełni służbę w Bieszczadzkim Oddziale Straży Granicznej. Ponadto absolwenci kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne to obecni lub byli funkcjonariusze służb mundurowych, Komendanci Wojewódzcy Policji, Komendanci Straży Miejskiej i innych służb, których ustawowym zadaniem jest szeroko pojęte bezpieczeństwo państwa. Symbolicznym efektem skutecznego i efektywnego realizowanego od lat systemu kształcenia zawierającego poszczególne rozwiązania dydaktyczne jest osoba Generała (...), który jest absolwentem Uczelni i realizował zadania na rzecz bezpieczeństwa. Potwierdzeniem skuteczności przyjętych przez Uczelnie rozwiązań w systemie kształcenia studentów, który obowiązuje wszystkie prowadzone kierunki w WSPiA, jest również raport PKA z wizytacji kierunku Administracja w 2021 r., w którym komisja wskazuje, że *stosowane metody kształcenia są różnorodne i specyficzne, dobór metod uwzględnia najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, w nauczaniu stosowane są właściwe środki i narzędzia dydaktyczne wspomagające osiąganie efektów uczenia się, przed przystąpieniem do praktyk student zobowiązany jest zaliczyć moduł „Pracownia praktyczna” prowadzony przez przyszłego zakładowego opiekuna praktyk, w ramach którego realizuje zadania praktyczne i zapoznaje się z zasadami funkcjonowania instytucji, a proces realizacji praktyk od strony organizacyjnej oceniany jest pozytywnie.*

Ze względu na ocenę Komisji, która w sposób wyraźny odbiega od wcześniej konsekwentnie wysokich ocen formułowanych przez poprzednie zespoły Polskiej Komisji Akredytacyjnej, w środowisku akademickim Uczelni pojawiła się głęboka konsternacja. Swoje zaniepokojenie wyrazili m.in. prof. (...), prof. (...) oraz inni wybitni naukowcy – nauczyciele akademicy naszej Uczelni, którzy poddają pod wątpliwość, a tym samym zadają pytanie, dlaczego Komisja w swojej ocenie nie dostrzegła, a wręcz pominęła Nowoczesny Model Edukacji, wypracowany dzięki wieloletniemu wysiłkowi Rektora, Dziekanów oraz wybitnych przedstawicieli świata nauki.

W odniesieniu do kryterium 1:

1. nastąpiło przyporządkowanie kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne do dyscyplin naukowych stanowiących podstawę, na której budowana jest koncepcja kształcenia, w sposób uzasadnionymi celami kształcenia i zakładanymi efektami uczenia – zalecenie zrealizowane
2. dostosowano opis kierunku efektów uczenia się do 6 i 7 poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji w zakresie „głębi” i zaawansowania – zalecenie zrealizowane
3. określono w opisach efektów uczenia się zakresu przedmiotowego wiedzy do opanowania przez studentów konkretnych umiejętności praktycznych – zalecenie zrealizowane.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia i opis działań naprawczych, które nie niwelują jednak istoty zarzutów. Działania naprawcze Uczelni idą w dobrym kierunku, jednak mają one charakter formalny i inicjalny, a ponadto niepełny, gdyż wprowadzone zmiany nie wywołują skutków dla aktualnie realizowanych programów studiów pierwszego i drugiego stopnia, które były objęte oceną programową PKA i wedle których będą się nadal kształcili studenci. Wnioskodawca jednoznacznie, kategorycznie postanowił, zgodnie z § 1 ust. 4 uchwały Senatu Uczelni nr II/4/2025 z dnia 3 lipca 2025 r., iż zmienione programy studiów, obowiązują od cyklu kształcenia rozpoczynającego się w roku akademickim 2025/2026.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy.**

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 1.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Nakład pracy niezbędny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się przypisanych do zajęć lub grup zajęć wymagających i niewymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów jest oszacowany niepoprawnie. W szczególności zastrzeżenia budzi włączenie do puli zajęć kontaktowych konsultacji, którym nie przypisano efektów uczenia się, treści programowych ani metod weryfikacji osiągnięcia efektów.
2. W programie studiów drugiego stopnia nie uwzględniono zajęć lub grupy zajęć poświęconych kształceniu w zakresie znajomości co najmniej jednego języka obcego na poziomie B2+ ESOKJ.
3. Wymiar praktyk na studiach pierwszego i drugiego stopnia nie spełnia wymogu określonego w art. 67 ust. 5 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.
4. Wymiar praktyk zawodowych i liczba punktów ECTS przypisanych tej formie zajęć na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych nie są tożsame.
5. Efekty uczenia się określone dla praktyki zawodowej i dyplomowej są tożsame, co prowadzi do sytuacji, w której Uczelnia dwukrotnie potwierdza studentowi uzyskanie tych samych efektów.
6. Niewłaściwie opisanych treści efektów uczenia się przyporządkowanych dla praktyki zawodowej, aby efekty te były odpowiednie dla każdego rodzaju instytucji, w których uczelnia dopuszcza realizację praktyki zawodowej.
7. W kartach weryfikacji praktyk brak efektów uczenia się w brzmieniu wskazanym w karcie zajęć.
8. W regulaminie studiów brak przepisu umożliwiającego Uczelni zaliczanie praktyki zawodowej na podstawie zatrudnienia, stażu lub wolontariatu.
9. Brak formalnego potwierdzenia uzyskania każdego z efektów uczenia się przyporządkowanych do praktyki w ramach procedury zaliczania praktyki zawodowej na podstawie zatrudnienia, stażu lub wolontariatu.
10. Brak w treści umowy o organizację praktyki odniesienia do efektów uczenia się przyporządkowanych do praktyki, stanowiącego wyraźne zobowiązanie się praktykodawcy do zapewnienia studentowi możliwości uzyskania tych efektów.
11. Podsumowanie wyników hospitacji nie przybiera formy pisemnych wniosków z merytorycznej realizacji praktyk zawodowych w danym roku akademickim, co utrudnia monitorowanie i doskonalenie programu praktyk.

Ad 1 i 2. W odpowiedzi Uczelnia nie odniosła się do zarzutów nr 1 i 2 i nie przedstawiła dokumentów pozwalających na stwierdzenie, że zarzuty te stały się bezprzedmiotowe. W związku z powyższym ewaluacja jakości kształcenia na kierunku powinna nastąpić w ramach kolejnej oceny programowej w ciągu 2 lat.

Ad 3 –11. Uczelnia niesłusznie uznaje zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne za praktyki zawodowe. Ustawodawca wyraźnie wyodrębnił dwa rodzaje zajęć. Po pierwsze są to zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, które realizowane są w uczelni przez nauczycieli akademickich lub inne osoby, którym uczelnia powierzyła prowadzenie zajęć. Po drugie są to praktyki zawodowe, a więc zajęcia realizowana w warunkach właściwych pracy zawodowej

(poza uczelnią) pod nadzorem osób wyznaczonych przez podmiot przyjmujący na praktykę. Cechami dystynktywnymi wymienionych rodzajów zajęć są więc miejsce ich prowadzenia i osoba wyznaczona do ich prowadzenia. Gdyby stanowisko Uczelni było prawidłowe, wówczas nie byłoby powodu do wyodrębniania wskazanych dwóch grup zajęć. Prowadzenie zajęć kształtujących umiejętności praktyczne jest pozytywnym aspektem kształcenia na ocenianym kierunku. Nie może ono jednak stanowić podstawy do obchodzenia przepisów określających ustawowy wymiar praktyk zawodowych.

Zarzut braku podmiotów sektora prywatnego na liście instytucji stale współpracujących przy organizacji praktyk zawodowych pozostaje aktualny. W odpowiedzi Uczelnia powołuje się tylko na jedną taką współpracę, co przy kształceniu prowadzonym od wielu lat jawi się jako potwierdzenie sformułowanego zastrzeżenia. Ograniczenie się Uczelni w większości do współpracy z jednostkami sektora publicznego może utrudniać studentom odpowiednie ukształtowanie ścieżki kariery zawodowej. Fakt, że student ma możliwość realizacji praktyki w miejscu spoza listy, nie niweluje istoty zarzutu. Gdyby uznać argument Uczelni za zasadny, można byłoby przyjąć, że uczelnie w ogóle nie mają obowiązku prowadzenia współpracy z praktykodawcami, skoro student i tak może zrealizować praktykę w miejscu przez siebie wybranym. Student oczywiście powinien mieć taką możliwość, jednakże nie zwalnia to uczelni z zapewnienia odpowiedniej liczby miejsc odbywania praktyki zawodowej w podmiotach, w których student uzyska zakładane dla praktyk efekty uczenia się.

Zgodnie z art. 67 ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w przypadkach i na warunkach określonych w regulaminie studiów uczelnia, na wniosek studenta, może zaliczyć na poczet praktyki zawodowej czynności wykonywane przez niego w szczególności w ramach zatrudnienia, stażu lub wolontariatu, jeżeli umożliwiły one uzyskanie efektów uczenia się określonych w programie studiów dla praktyk zawodowych. Ustawodawca wyraźnie wskazuje, że przypadki i warunki zaliczenia mają zostać opisane w akcie prawa wewnętrznego, jakim jest regulamin studiów. Odesłania nie są w tym przypadku wystarczające. Regulamin studiów jest aktem prawa wewnętrznego o szczególnym statusie. Uczelnia ograniczona jest w częstotliwości dokonywania zmian regulaminu studiów. Zmiany te wymagają dodatkowo uzgodnienia z samorządem studentów. Tymczasem regulamin kształcenia praktycznego takiej rangi nie posiada i może zostać zmieniony swobodnie i w każdym czasie.

Wskazanie w raporcie, iż „Podsumowanie wyników hospitacji nie stanowi elementu pisemnych wniosków z merytorycznej realizacji praktyk zawodowych w danym roku akademickim. Notatka z przeprowadzonych hospitacji została przygotowana na potrzeby wizytacji”, dotyczyło aspektów wewnętrznego systemu doskonalenia jakości kształcenia. Zespół oceniający wskazał na niedoskonałość w zakresie gromadzenia informacji, które stanowią podstawę wewnętrznej ewaluacji. Stwierdzone uchybienie nie stoi w sprzeczności z pozytywną oceną funkcjonowania systemu kontroli realizacji praktyk przez na przykład hospitacje. Uczelnia w stanowisku przedstawionym w odpowiedzi na raport myli dwie płaszczyzny oceny: pierwszą – dotyczącą oceny stanu faktycznego, drugą – dotyczącą oceny funkcjonowania mechanizmów doskonalących jakość kształcenia.

Niewykrycie przez wewnętrzny system doskonalenia jakości kształcenia błędów formalnych związanych z brakiem nowelizacji regulaminu studiów celem umożliwienia studentom uzyskiwania zaliczenia praktyk na podstawie pracy zawodowej potwierdza, że system ten nie działa skutecznie. Istotą skutecznej, wewnętrznej ewaluacji jakości kształcenia jest samodzielne wykrywanie błędów i nieprawidłowości. Wykrycie błędów i nieprawidłowości

dopiero w czasie ewaluacji zewnętrznej oznacza, że ewaluacja wewnętrzna była prowadzona nieskutecznie.

Podsumowując, Uczelnia nie podjęła działań zmierzających do usunięcia stwierdzonych niezgodności, a jedynie podjęła polemikę, przedstawiając swój punkt widzenia i nie ustosunkowując się do części zaleceń. W związku z powyższym ewaluacja jakości kształcenia na kierunku powinna nastąpić w ramach kolejnej oceny programowej w ciągu 2 lat.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

1. „dokonano korekty nakładu pracy niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się, w tym urealnienie liczby godzin zajęć prowadzonych w formie konsultacji – zalecenie zrealizowano
2. zaplanowano w programie studiów drugiego stopnia zajęcia z języka obcego na poziomie B2 + - zalecenie zrealizowano
3. dostosowano wymiar praktyk na studiach pierwszego i drugiego stopnia do wymogów art. 67 ust. 5 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce
4. ujednolicono wymiar praktyk zawodowych i punktacji ECTS dla praktyk zawodowych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych – zalecenie zrealizowano
5. zróżnicowano treści efektów uczenia się dla praktyki zawodowej i dyplomowej – zalecenie zrealizowano
6. uogólniono treści efektów uczenia się przyporządkowanych do praktyki zawodowej, tak aby efekty te były możliwe do osiągnięcia w każdej instytucji, w której Uczelnia dopuszcza realizację praktyki zawodowej – zalecenie zrealizowano
7. uwzględniono w karcie weryfikacji praktyk efektów uczenia się w brzmieniu wskazanym w karcie zajęć – zalecenie zrealizowano
8. w dniu 2 października 2025 r. planowane jest podjęcie przez Senat WSPiA uchwały wprowadzającej do regulaminu studiów przepis umożliwiający zaliczanie praktyk zawodowych na podstawie zatrudnienia, odbycia stażu lub wolontariatu. Należy jednak podkreślić, że już obecnie § 22 ust. 2 Regulaminu studiów WSPiA zawiera odesłanie do „Regulaminu kształcenia praktycznego studentów”, przyjętego uchwałą Senatu nr IV/III/2018. Wykładnia systemowa prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż obowiązujące rozwiązania w pełni odpowiadają wymogom ustawowym w zakresie organizacji i zaliczania praktyk. Co więcej, zmiany Regulaminu kształcenia praktycznego wymagają każdorazowo akceptacji Senatu i mogą zostać wprowadzone wyłącznie w drodze uchwały. Dlatego też wbrew twierdzeniom komisji zawartym na str. 4 uchwały PKA, nie istnieje zatem możliwość dokonywania takich zmian „w każdym czasie i w sposób dowolny”, gdyż obowiązuje formalna procedura legislacyjna z zachowaniem wymogu uchwały. Poprzednie wizytacje Polskiej Komisji akredytacyjnej takiego zapisu nie kwestionowały – zalecenie zrealizowane (dowód porządek obrad senatu)
9. wprowadzono formalne potwierdzenie uzyskania każdego z efektów uczenia się przyporządkowanych do praktyki w ramach zaliczania praktyki zawodowej na podstawie zatrudnienia, stażu lub wolontariatu – zalecenie zrealizowano
10. wprowadzono do umowy o organizację praktyki odniesienia do efektów uczenia się przyporządkowanych do praktyk – zalecenie zrealizowano
11. polecono we wnioskach z merytorycznej realizacji praktyk formułować wyniki hospitacji – zalecenie zrealizowano.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia i opis działań naprawczych, które nie niwelują jednak istoty zarzutów. Analogicznie jak w przypadku kryterium 1, działania naprawcze Uczelni idą w dobrym kierunku, jednak mają one charakter formalny i inicjalny, a ponadto niepełny, gdyż wprowadzone zmiany nie wywołują skutków dla aktualnie realizowanych programów studiów pierwszego i drugiego stopnia, które były objęte oceną programową PKA i wedle których będą się nadal kształcili studenci. Wnioskodawca jednoznacznie, kategorycznie postanowił, zgodnie z § 1 ust. 4 uchwały Senatu Uczelni nr 11/4/2025 z dnia 3 lipca 2025 r., iż zmienione programy studiów, obowiązują od cyklu kształcenia rozpoczynającego się w roku akademickim 2025/2026.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 2.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się są niedostosowane do efektów uczenia się i faktycznie prowadzonych czynności weryfikacyjnych na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej i niestacjonarnej.

2. Tematyka prac dyplomowych nie odpowiada praktycznemu profilowi studiów.

Ad 1. W odpowiedzi Uczelnia tylko wybiórczo odnosi się do postawionych zarzutów, podnosząc z jednej strony, że „[...] sposoby oceniania i weryfikacji efektów uczenia się nie zawsze zostały właściwie dobrane oraz prawidłowo przyporządkowane np. z języka obcego” (s. 26), a z drugiej wskazując: „metody weryfikacji – wypowiedzi ustne i pisemne stosowane podczas zajęć z języka obcego pozwalają na ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów umiejętności posługiwania się językiem na poziomie określonym w kierunkowych efektach uczenia się” (s. 27). Analiza sylabusów pozwala stwierdzić, że sposoby oceniania i weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się nie zawsze zostały właściwie dobrane, np. w wypadku zajęć z języka obcego na studiach pierwszego stopnia w formie stacjonarnej przewidziano egzamin ustny na koniec lektoratu oraz zaliczenie na ocenę każdego semestru, z kolei na studiach niestacjonarnych zajęcia te kończą się zaliczeniem na ocenę, co powoduje, że przyjęte zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się uniemożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji osiągnięcia efektów. W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia nie przedstawiła dokumentów pozwalających na stwierdzenie, że zarzut ten stał się bezprzedmiotowy. W związku z tym ewaluacja jakości kształcenia na kierunku powinna nastąpić w ramach kolejnej oceny programowej w ciągu 2 lat.

Ad 2. Uczelnia nie zgadza się ze stwierdzeniem, że „niektóre prace dyplomowe mają słabe powiązanie zakresu badań zaprezentowanych w pracy profilem praktycznym” oraz „poddane do analizy zespołu prace dyplomowe miały charakter empiryczny (co stwierdza sam zespół) i zawierały metodologię badań, odzwierciedlającą poziom studentów”. Tymczasem w raporcie zespołu oceniającego wskazano (część II – ocena losowo wybranych prac dyplomowych), że w podlegających ocenie pracach: „[...] zabrakło solidnej konceptualizacji problemu

badawczego w oparciu o dane empiryczne, jak również wniosków i rekomendacji w zakresie poruszanej problematyki; [...] autor nie określił podstaw metodologicznych; [...] autor nie określił podstaw metodologicznych, w części pracy 3.1 metodologia badań opisano czym jest metodologia oraz jej etapy; [...] wątpliwości może budzić liczba wyodrębnionych rozdziałów. W przypadku prac licencjackich na ogół struktura pracy obejmuje trzy rozdziały. Ponadto warto zwrócić uwagę na dość znaczną różnicę w obszerności rozdziału czwartego i piątego w stosunku do rozdziału pierwszego, drugiego i trzeciego, co może być traktowane jako naruszenie zasady proporcjonalności treści; [...] brak sformułowania problemów badawczych, które ukierunkowują poznanie naukowe oraz determinują dobór właściwych metod i technik badawczych; [...] autorka w swojej pracy nie przedstawiła żadnej procedury metodologicznej np.: problemu badawczego, hipotezy, metod badawczych, natomiast wykorzystywała w pracy analizę literatury jako metodę badawczą, ale jej nie wykazała”. W związku z powyższym wyjaśnienia Uczelni należy uznać za chybione, a oceny niektórych opracowań w kontekście występujących błędów i pomyłek – za zawyżone. W rezultacie ewaluacja jakości kształcenia na kierunku powinna nastąpić w ramach kolejnej oceny programowej w ciągu 2 lat.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelni wywiodła, jak niżej.

„W odniesieniu do kryterium nr 3 Uczelnia nie podziela stanowiska Prezydium.

Konstytucja RP (art. 70 ust. 5) oraz ustawa – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (art. 3 ust. 1) gwarantują autonomię uczelni i wolność nauczania, obejmujące m.in. swobodę kształtowania programów, metod dydaktycznych oraz kryteriów oceny studentów. W ten zakres wchodzi również określanie struktury prac dyplomowych i metod weryfikacji osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się przez nauczycieli akademickich. Na kierunkach o profilu praktycznym liczba rozdziałów pracy licencjackiej powinna wynikać z charakteru studiów i założonych efektów uczenia się, a nie z arbitralnych wymogów organu akredytacyjnego. Wszystkie prace na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne mają charakter empiryczny, a ich tematyka – zgodnie z uczelnianym systemem jakości kształcenia – jest dostosowana do profilu studiów i, jak wskazano w raporcie samooceny, podlega akceptacji przez dziekana właściwego kolegium. Ingerowanie w dobór tematyki, strukturę prac czy metody weryfikacji efektów uczenia się nie znajduje oparcia w żadnym przepisie prawa powszechnie obowiązującego. W takiej materii – z natury trudnej do jednoznacznego skwantyfikowania – rola Polskiej Komisji Akredytacyjnej powinna ograniczać się do formułowania zaleceń o charakterze rekomendacyjnym, a nie do kwalifikowania kryterium jako „częściowo spełnionego”. Taka praktyka stanowi nieproporcjonalną ingerencję w konstytucyjnie i ustawowo chronioną autonomię uczelni oraz nauczycieli akademickich.

Jak Komisja wyobraża sobie sytuację, w której Rektor lub Dziekan narzuca wybitnym profesorom – uznanym autorytetom w świecie nauki – sztywne wymogi dotyczące liczby rozdziałów prac dyplomowych lub sposobu weryfikacji efektów uczenia się w przedmiotach, które prowadzą od wielu lat? Czy nie stanowi to ingerencji w konstytucyjnie chronioną autonomię nauczyciela akademickiego? Takie nakazy Komisji wydają się być sprzeczne z zasadami wyrażonymi w preambule ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w której wskazano, że obowiązkiem szkolnictwa wyższego jest zapewnienie optymalnych warunków dla wolności badań naukowych, wolności nauczania oraz autonomii społeczności akademickiej, przy jednoczesnym poszanowaniu odpowiedzialności każdego uczonego za

jakość prowadzonych badań i wychowanie młodego pokolenia. System szkolnictwa wyższego i nauki funkcjonuje przy tym z poszanowaniem standardów międzynarodowych. W tym kontekście rodzi się poważna wątpliwość, jak Uczelnia powinna postąpić w przyszłości, jeśli przy kolejnej wizytacji zakwestionowane zostaną rozwiązania, których wdrożenie obecnie nakazano? Obecna wizytacja Polskiej Komisji Akredytacyjnej poddała krytyce sprawdzone i od trzydziestu lat niezmiennie funkcjonujące elementy modelu kształcenia, systemu zapewniania jakości oraz doboru kadry, które wcześniej były oceniane bardzo wysoko.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia i opis działań naprawczych, które nie niwelują jednak istoty zarzutów. Działania naprawcze Uczelni idą w dobrym kierunku, jednak mają one charakter formalny i inicjalny, a ponadto niepełny. Przykładowo, Wnioskodawca ujął w załącznikach do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nowe zapisy i rozwiązania regulaminowe (tj. załącznik 1-8 zawiera sylabusy "praktyka zawodowa"; załącznik 9-10 zawiera karty weryfikacji efektów uczenia dla praktyki zawodowej; załącznik 11-12 zawiera wzory dokumentów takich jak oświadczenie dotyczące wykonywanej pracy zawodowej/stażu/działalności gospodarczej oraz zaświadczenia o zatrudnieniu; załącznik 13-14 zawiera wzory takie jak: umowa w sprawie realizacji praktyk zawodowych studentów, a załącznik 15 wzór formularza raportu z hospitacji praktyk zawodowych). Wprowadzone zmiany nie wywołują jednak skutków dla aktualnie realizowanych programów studiów pierwszego i drugiego stopnia, które były objęte oceną programową PKA i wedle których będą się nadal kształcili studenci. Wnioskodawca jednoznacznie, kategorycznie postanowił, zgodnie z § 1 ust. 4 uchwały Senatu Uczelni nr II/4/2025 z dnia 3 lipca 2025 r., iż zmienione programy studiów, obowiązują od cyklu kształcenia rozpoczynającego się w roku akademickim 2025/2026.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy.**

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 3.

W odniesieniu do kryterium 4:

Występują przypadki prowadzenia zajęć przez osoby, których kompetencje i doświadczenie nie umożliwiają ich prawidłowej realizacji (szczegóły zawiera załącznik do uchwały). Uczelnia, odpowiadając na raport z wizytacji, nie przedstawiła dodatkowych informacji dotyczących kompetencji i doświadczenia nauczycieli akademickich związanych z prowadzeniem zajęć wskazanych w załączniku do uchwały. Ponadto Uczelnia, polemizując z oceną obsady zajęć, nie wskazuje na konkretne dokonania nauczycieli akademickich korelujące bezpośrednio z zajęciami, których obsada budzi wątpliwości, a jedynie dokonuje ogólnych odniesień. Dlatego też brak jest podstaw do odstąpienia od sformułowanego zarzutu. W związku z tym ewaluacja jakości kształcenia na kierunku powinna nastąpić w ramach kolejnej oceny programowej w ciągu 2 lat.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutu

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„Zdaniem Uczelni naruszenie konstytucyjnie chronionej autonomii uczelni wyższych szczególnie wyraźnie przejawia się w ocenie spełnienia kryterium nr 4 zawartej w uchwale Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z 4 września 2025 r.

Pomimo trzykrotnego przedstawienia Komisji szczegółowej dokumentacji dorobku zakwestionowanych nauczycieli akademickich, wykazującej jednoznaczny związek ich kwalifikacji i doświadczenia zawodowego z zakresem prowadzonych zajęć, Komisja pominęła te dowody. W szczególności mgr (...) – zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji z ponad dwudziestoletnim doświadczeniem w służbie kryminalnej – prowadzi zajęcia z „Taktyki i nowoczesnych technik śledczych”, co pozostaje w oczywistej korelacji z jego praktyką zawodową. Co więcej, PKA w swoim stanowisku z 22 października 2020 r. jednoznacznie wskazała, że na profilach praktycznych prowadzenie zajęć można powierzać osobom bez stopnia naukowego, o ile ich kompetencje są niezbędne do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Sam mgr (...) jest ponadto nauczycielem stowarzyszonym w Akademii Policji w Szczytnie, gdzie jego kwalifikacje nigdy nie były kwestionowane. Analogiczne zastrzeżenia w uchwale Prezydium dotyczą dr (...), którego unikatowe międzynarodowe doświadczenie (m.in. misja w Irackim Kurdystanie w 2017 r., udział w Polsko-Litewskim Forum Dialogu w 2018 r.) w sposób bezpośredni koreluje z tematyką prowadzonych zajęć. Podobnie dr (...) – wieloletni funkcjonariusz Policji i były prodziekan Wydziału Bezpieczeństwa w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie – przez ponad dziesięć lat kształcił tam funkcjonariuszy Policji, prowadząc tożsame zajęcia i seminaria dyplomowe na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne. Natomiast dr (...) – nauczyciel akademicki na UMCS w Lublinie – w WSPiA prowadzi seminaria dyplomowe na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne, specjalność kryminologia i kryminalistyka, a także zajęcia z kryminalistyki; identyczne zajęcia i seminaria dyplomowe prowadzi również na UMCS, gdzie jej kompetencje nigdy nie były kwestionowane. Skoro więc w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie oraz na UMCS kwalifikacje dra (...) i dra (...) od lat uznawane są za w pełni wystarczające, trudno zrozumieć, dlaczego te same osoby miałyby być uznane za nieuprawnione do prowadzenia identycznych zajęć w WSPiA.

W świetle arbitralnych zaleceń Komisji nasuwa się pytanie, czy Rektor miałby odsunąć tych nauczycieli akademickich od prowadzenia zajęć, mimo że ich doświadczenie zawodowe w pełni koreluje z treściami dydaktycznymi, które realizują, oraz że od ponad dziesięciu lat prowadzą lub prowadzili tożsame zajęcia na innych uczelniach w tym na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne? Czy tego rodzaju wymóg nie stanowi ingerencji w konstytucyjnie i ustawowo chronioną autonomię Rektora i Uczelni?”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutu

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia, które niwelują istotę zarzutów.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut stał się bezprzedmiotowy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym zaistnienie podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 4 na spełnione.

W odniesieniu do kryterium 9:

1. Brak strony BIP, która powinna być dostępna zgodnie z art. 358 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz z art. 8 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej.
2. Brak na stronie internetowej i stronie BIP kompletnych programów studiów (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów) wraz z kartami zajęć, przypisanymi do zajęć efektami uczenia się i treściami programowymi zapewniającymi uzyskanie tych efektów oraz z opisem metod weryfikacji efektów uczenia się.
3. Brak na stronie internetowej Uczelni, a w konsekwencji na stronie BIP, sekcji poświęconej uczelnianemu systemowi zapewniania jakości kształcenia.

Ad 1–3. W odpowiedzi Uczelnia stwierdziła, że rozpoczęto proces eliminowania tych uchybień, m.in. uruchomiono stronę BIP. Jednak na dzień 9 lipca 2025 r. Uczelnia nie posiada strony BIP i nie zamieściła na stronach internetowych kompletnych programów studiów (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów) wraz z kartami zajęć, przypisanymi do zajęć efektami uczenia się i treściami programowymi zapewniającymi uzyskanie tych efektów oraz z opisem metod weryfikacji efektów uczenia się. Dlatego też brak jest podstaw do odstąpienia od sformułowanych zarzutów. W rezultacie ewaluacja jakości kształcenia na kierunku powinna nastąpić w ramach kolejnej oceny programowej w ciągu 2 lat.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

1. „założono stronę BIP zgodnie z art. 358 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz z art. 8 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej – zalecenie zrealizowano
2. opublikowano na stronie BIP programy studiów – zalecenie zrealizowano
3. utworzono na stronie internetowej i stronie BIP sekcji poświęconej uczelnianemu systemowi zapewnienia jakości – zalecenie zrealizowano.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia i opis działań naprawczych, które nie niwelują jednak istoty zarzutów. Działania naprawcze Uczelni idą w dobrym kierunku, jednak mają one charakter niepełny. Nadal występują braki w dostępie do informacji publicznej takie jak np. brak publikacji zarządzenia nr 55/2025 Rektora WSPiA Rzeszowskiej Szkoły Wyższej z dnia 15 lipca 2025 r. w sprawie obowiązkowych zajęć z języków obcych dla studentów WSPiA Rzeszowskiej Szkoły Wyższej; brakuje publikacji programów studiów, które obejmują wszystkie aktualne prowadzone cykle kształcenia na kierunku studiów bezpieczeństwo wewnętrzne; brakuje wydzielonej sekcji poświęconej uczelnianemu systemowi zapewniania jakości kształcenia.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy.**

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 9.

W odniesieniu do kryterium 10:

Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia jest nieskuteczny w zakresie, w jakim nie zapobiegł zdiagnozowaniu nieprawidłowości stwierdzonych w odniesieniu do kryteriów 1, 2, 3, 4 i 9.

W odpowiedzi Uczelnia nie odniosła się kompleksowo do zarzutów dotyczących kryteriów 1, 2, 3, 4 i 9 i nie przedstawiła dokumentów pozwalających na stwierdzenie, że zarzuty te stały się bezprzedmiotowe. Nie podjęła działań zmierzających do usunięcia stwierdzonych niezgodności, a jedynie przedstawiła swój punkt widzenia, pomijając odpowiedź na część zaleceń. W związku z powyższym, aby ocenić skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom dotyczącym kryteriów 1, 2, 3, 4 i 9, konieczne jest przeprowadzenie kolejnego postępowania oceniającego w ciągu 2 lat.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutu

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„Uczelnia wskazuje, że ustawowy obowiązek posiadania i stosowania uczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia został w pełni zrealizowany, co wskazuje sama komisja w raporcie pokontrolnym w kryterium 10, że *„zapewniony jest kompleksowy nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem bezpieczeństwa wewnętrznego”* (s. 53). Stosowne rozwiązania zostały szczegółowo uregulowane w aktach wewnętrznych Uczelni (dołączone do raportu samooceny) oraz w szczególności w uczelnianym systemie zapewniania jakości kształcenia – a ich skuteczność potwierdzały kolejne zespoły Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Sformułowanie zalecenia Komisji w tak ogólny sposób ma charakter wysoce niedookreślony i nie daje możliwości ustalenia mierzalnych kryteriów jego realizacji. W świetle zasady proporcjonalności organy akredytacyjne są uprawnione do oceny prawidłowości działania uczelni, lecz nie do nakładania obowiązków o charakterze blankietowym (nie precyzując jakich procedur brakuje, nie wskazując, które elementy istniejącego systemu są niewystarczające, nie określając jakie kryteria miałyby potwierdzać „zminimalizowanie ryzyka”). W konsekwencji, przy braku wskazania konkretnych uchybień lub obszarów wymagających poprawy, zalecenie to może być traktowane jako rekomendacja o charakterze ogólnym, które – jakkolwiek może inspirować do dalszego doskonalenia systemu – natomiast nie uprawnia do wniosku, że kryterium dotyczące jakości kształcenia zostało spełnione jedynie częściowo.

Uczelnia odnosi wrażenie, że ocena została dokonana w sposób sugerujący, iż wypełnienie zaleceń Komisji lub bezkrytyczne ich wykonanie będzie traktowane jako jedyny warunek uzyskania oceny satysfakcjonującej. Tymczasem celem WSPiA, jak i każdej uczelni w Polsce, jest stałe podnoszenie jakości i efektywności kształcenia. Natomiast rolą Polskiej Komisji Akredytacyjnej w systemie szkolnictwa wyższego nie jest nakazowe narzucanie dyrektyw, lecz dokonywanie rzetelnej oceny jakości kształcenia oraz formułowanie rekomendacji wspierających rozwój uczelni w ramach jej konstytucyjnie i ustawowo zagwarantowanej autonomii. Komisja nie odniosła się również do rekomendacji Prezydium PKA przytoczonych przez Uczelnię w odpowiedzi na raport pokontrolny, które jednoznacznie potwierdzają skuteczność stosowanych w WSPiA rozwiązań dydaktycznych i systemowych.

Mając na uwadze powyższe argumenty, wnoszę o ponowne rozpatrzenie przedmiotowej sprawy z uwzględnieniem stanowiska Uczelni zawartego w przedmiotowym wniosku oraz stanowiska Uczelni przedstawionego w odpowiedzi na raport pokontrolny, w tym w zakresie formułowanych zaleceń przez Zespół Kontrolny PKA. Podkreślić należy, że wiele z tych uwag

skłania do polemiki z perspektywy autonomii Uczelni, Rektora oraz nauczycieli akademickich. W ocenie Uczelni, zalecenia powinny być formułowane przede wszystkim w przypadkach, gdy istnieje realne uchybienie ustawowego obowiązku lub brak wymaganego rozwiązania, a nie w sytuacjach, gdy mechanizmy funkcjonują od wielu lat i sprawdzają się w praktyce, a ewentualne rozbieżności wynikają jedynie z odmiennego spojrzenia na dany obszar z perspektywy Uczelni i Komisji Akredytacyjnej. W takich okolicznościach wszelkie uwagi dotyczące organizacji i jakości kształcenia powinny przyjmować formę rekomendacji wspierających doskonalenie procesu dydaktycznego oraz modelu kształcenia na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne, bez naruszania ustawowo i konstytucyjnie chronionej sfery niezależności akademickiej.

Zgodnie z konstytucyjnie chronioną autonomią uczelni, obowiązującymi przepisami prawa oraz standardami mającymi na celu zapewnienie jakości i efektywności kształcenia, WSPiA od ponad trzydziestu lat konsekwentnie realizuje przyjęty model edukacyjny. Jego skuteczność potwierdzają liczne osiągnięcia, a wymiernym dowodem są absolwenci, którzy obejmują lub obejmowali najwyższe stanowiska kierownicze w formacjach mundurowych.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutu

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie odniosła się bezpośrednio do treści zarzutu, nie przedstawiła dodatkowych wyjaśnień, ani opisu działań naprawczych, ograniczając swoje stanowisko do polemiki z tezami Uchwały Prezydium PKA oraz do kwestionowania kompetencji PKA w ogólności.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 10.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej zobowiązuje uczelnię wymienioną w § 1 do realizacji następujących zaleceń:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Zaleca się przyporządkowanie kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne do dyscyplin naukowych stanowiących podstawę, na której budowana jest koncepcja kształcenia, w sposób uzasadniony celami kształcenia i zakładanymi efektami uczenia się.
2. Zaleca się dostosowanie opisu kierunkowych efektów uczenia się do 6. i 7. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji w zakresie doprecyzowania poziomu zaawansowania wiedzy oraz złożoności umiejętności.
3. Zaleca się określenie w opisach efektów uczenia się zakresu przedmiotowego wiedzy do opanowania przez studentów oraz konkretnych umiejętności praktycznych, które zostaną przez nich nabyte, tak aby było możliwe skuteczne sprawdzenie i ocena stopnia osiągnięcia efektów przez studentów.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Zaleca się korektę nakładu pracy niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się, w tym urealnienie liczby godzin zajęć prowadzonych w formie konsultacji.

2. Zaleca się zaplanowanie w programie studiów drugiego stopnia zajęć lub grupy zajęć poświęconych kształceniu w zakresie znajomości co najmniej jednego języka obcego na poziomie B2+ ESOKJ.
3. Zaleca się dostosowanie wymiaru praktyk na studiach pierwszego i drugiego stopnia do wymogu art. 67 ust. 5 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.
4. Zaleca się ujednoczenie wymiaru praktyk zawodowych i punktacji ECTS dla praktyk zawodowych na studiach w formie stacjonarnej i niestacjonarnej.
5. Zaleca się zróżnicowanie treści efektów uczenia się dla praktyki zawodowej i dyplomowej.
6. Zaleca się uogólnienie treści efektów uczenia się przyporządkowanych do praktyki zawodowej, tak aby efekty te były możliwe do osiągnięcia w każdej instytucji, w której Uczelnia dopuszcza realizację praktyki zawodowej.
7. Zaleca się uwzględnienie w karcie weryfikacji praktyk efektów uczenia się w brzmieniu wskazanym w karcie zajęć.
8. Zaleca się wprowadzenie do regulaminu studiów przepisu umożliwiającego Uczelni zaliczanie praktyki zawodowej na podstawie zatrudnienia, stażu lub wolontariatu.
9. Zaleca się wprowadzenie formalnego potwierdzenia uzyskania każdego z efektów uczenia się przyporządkowanych do praktyki w ramach procedury zaliczania praktyki zawodowej na podstawie zatrudnienia, stażu lub wolontariatu.
10. Zaleca się wprowadzenie do treści umowy o organizację praktyki odniesienia do efektów uczenia się przyporządkowanych do praktyki, stanowiącego wyraźne zobowiązanie się praktykodawcy do zapewniania studentowi możliwości uzyskania tych efektów.
11. Zaleca uwzględnianie we wnioskach z merytorycznej realizacji praktyk wyników hospitacji tej formy zajęć.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Zaleca się dostosowanie metod weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się do przyjętych efektów uczenia się i faktycznie prowadzonych czynności weryfikacyjnych na studiach pierwszego stopnia prowadzonych w formie stacjonarnej i niestacjonarnej.
2. Zaleca się dostosowanie tematyki prac dyplomowych do praktycznego profilu studiów.

W odniesieniu do kryterium 9:

1. Zaleca się publikację na stronie internetowej i stronie BIP kompletnych programów studiów (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów) wraz z kartami zajęć, przypisanymi do zajęć efektami uczenia się i treściami programowymi zapewniającymi uzyskanie tych efektów oraz z opisem metod weryfikacji efektów uczenia się.
2. Zaleca się utworzenie na stronie internetowej Uczelni, a w konsekwencji na stronie BIP, sekcji poświęconej uczelnianemu systemowi zapewniania jakości kształcenia.

W odniesieniu do kryterium 10:

Zaleca się wdrożenie procedur zapewniania jakości kształcenia, które zminimalizują ryzyko ponownego wystąpienia nieprawidłowości stwierdzonych w odniesieniu do kryteriów 1, 2, 3, 4, 9.

Pozostałe kryteria zostały spełnione.

§ 2

Zalecenia powinny być zrealizowane w terminie do końca roku akademickiego poprzedzającego rok, w którym przeprowadzone zostanie kolejne postępowanie oceniające, wskazany w § 3.

§ 3

Z uwagi na zaistnienie okoliczności przewidzianych w ust. 3 pkt 2 załącznika nr 3 do Statutu kolejne postępowanie oceniające na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne na uczelni wymienionej w § 1 nastąpi w roku akademickim 2026/2027.

§ 4

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
2. Rektor Wyższej Szkoły Prawa i Administracji Rzeszowskiej Szkoły Wyższej w Rzeszowie.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej